

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/83/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322202499
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:2322202499.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice, dieťa rodičov, matka: F. S. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XX, zastúpená Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kadnárova 83, IČO: 47 232 765 a otec: O. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, G. - K., toho času bytom I. XXX, Z., zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom G., I. XX, o udelenie súhlasu na zápis maloletého dieťaťa do základnej školy a zmenu úpravy výkonu rodičovských práv, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 9P/230/2022-504 zo dňa 01. 06. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin udelil súhlas namiesto otca ako zákonného zástupcu na zápis maloletého do Základnej školy v O. a návrh otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému doručený súdu dňa 29. 06. 2022 zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 26, § 28, § 35, § 38 Zákona o rodine, keď konštatoval, že skúmal, či nastala zmena pomerov od posledného rozhodovania o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, resp. či súčasné bydlisko maloletého, a teda s tým spojená návšteva základnej školy je v záujme maloletého dieťaťa, resp. súd skúmal, či škola spĺňa všetky predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a vzdelávania maloletého. Súd prvej inštancie konštatoval, že otec nie je zmierený s presťahovaním sa maloletého syna spolu s matkou do Obce G., avšak maloletý potrebuje citlivý prístup oboch rodičov, najmä s ohľadom na jeho zdravotný stav a nie riešiť dilemy, ktorého z rodičov chce viac. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa žiadal jeho zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, touto otázkou sa zaoberal už rozvodový súd, ktorý nariadil znalecké dokazovanie, aj na základe ktorého nakoniec maloleté dieťa bolo zverené do výchovy a opatery matke. Súd konštatoval, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by zakladali zmenu pôvodnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Pri výroku, ktorým nahradil súhlas otca na zápis maloletého do Základnej školy v O., súd uviedol, že už z rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, keď bola schvaľovaná rodičovská dohoda, matka prechodne bývala v Obci G., o čom otec maloletého vedel. V kompetenciách matky potom bolo rozhodnúť o bydlisku maloletého, ktorým sa stala Obec G. a prirodzene z toho vyplynulo, že muselo dôjsť aj k zmene základnej školy, ktorú má maloletý navštevovať. Najbližšia vhodná škola pre dieťa je v tomto prípade Základná škola v O., ktorá spĺňa všetky predpoklady na vzdelávanie a výchovu maloletého D.. V danom

prípade súd zamietol návrh otca na vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania aj z dôvodu ochrany zdravia maloletého, keď za obdobie posledných 3 rokov bol niekoľkokrát vypočúvaný či už orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo psychológom, prípadne podaním znaleckého posudku v rámci trestného konania. V závere odôvodnenia rozsudku súd apeloval na oboch rodičov, že vzájomná úcta a rešpektovanie, snaha komunikovať a dosiahnuť dohodu ohľadom maloletého je pre ne bytostne dôležitou. Pokiaľ nedokážu rozumne komunikovať rodičia, nemali by do svojich záležitostí vťahovať maloletého, ktorý evidentne týmito konfliktmi trpí. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že napáda oba výroky súdu, ktorými rozhodoval vo veci, a to z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci v zmysle § 62 ods. 1 CMP (§ 365 ods. 1, písm. b/, f/, h/ CSP). Pod porušením práva na spravodlivý proces odvolateľ videl najmä skutočnosť, že súd prvej inštancie podľa jeho názoru rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Súd sa pravdepodobne riadil heslom „ako z nepráva spraviť právo“. Vyslovil podozrenie zo zaujatosti sudcu, keď napriek opakovaným žiadosťiam o sprístupnenie zvukového záznamu z pojednávania sa k tomuto nedostal, resp. mu boli oneskorene doručované písomnosti (rozhodnutie súdu o určení miestnej príslušnosti súdu okresného). Ďalej poukazoval na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy. Aj napriek rozsiahlosti napádaného rozsudku svoje rozhodnutie samotné súd odôvodnil na necelých troch stranách. Súd prvej inštancie sa predovšetkým ani len náznakom nevyjadril k otcom predloženým rozhodnutiam vyšších súdnych autorít v SR ako aj v ČR o nezákonnosti premiestnenia maloletého D. jeho matkou. Súd odignoroval skutočnosť, že matka neoprávnene premiestnila maloletého D. 200 km od miesta jeho obvyklého pobytu, čím zasiahla zásadným spôsobom nielen do práv otca, ale aj maloletého. Súd prvej inštancie sa odvoláva na zistený skutkový stav v rozvodovom konaní, ktorý bol diametrálne odlišný od aktuálneho stavu v rodine. Odvolateľ súdu tiež vyčítal nevykonanie navrhovaných dôkazov, a to znaleckého dokazovania s odôvodnením, že súd tak urobil najmä pre ochranu zdravia maloletého dieťaťa, s čím sa odvolateľ nemôže stotožniť. Znalecký posudok, na ktorý prihladal súd, bol z roku 2019, a teda neaktuálny. V tomto prípade však aj zo záverov posudku č. 19/2019 vyplynulo z výsluchu znalkyne pred súdom, že u obidvoch rodičov zistila pozitívne rodičovské zručnosti, citový vzťah vzájomný k synovi a dokonca počas znaleckého dokazovania boli schopní dohody ohľadne styku s maloletým synom. Obaja rodičia predstavujú pre dieťa rôzne zdroje rozširovania si zručností a poznávania sveta. Znalkyňa tak vzhľadom na možnosť rozšíreného styku navrhovala de facto režim striedavej starostlivosti, čo aj sama na pojednávaní dňa 18. 05. 2020 potvrdila. Súd, pokiaľ chcel prihladať na závery znaleckého posudku, mal na tento prihladať ako celok, nielen na jeho určitú časť vytrhnutú z kontextu. Navyše, súhlas so znaleckým dokazovaním vyslovila aj kolízna opatrovníčka. Napriek tomuto súd návrh na takýto spôsob dokazovania zamietol. Odvolateľ zastáva názor, že posúdenie toho, ako sa maloletý D. vysporiadal s neoprávneným premiestnením matkou do Obce G., je v tak špecifickom prípade, ako je tento, odborne spôsobilý posúdiť len znalec. Na túto otázku nedal odpoveď ani znalecký posudok č. 24/2022, o ktorý súd v napádanom rozhodnutí opiera a zakladá svoje rozhodnutie vo veci. Úlohou znalca v tomto prípade nebolo posúdiť, aký vzťah má maloletý s otcom, ako maloletý prežíva premiestnenie do Obce G., či a do akej miery je maloletý ovplyvniteľný, či je manipulovaný jedným z rodičov, atď. Pokiaľ súd konštatoval, že nedošlo k zmene pomerov, odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že matka bez súhlasu a vedomia druhého rodiča premiestnila maloleté dieťa 200 km z miesta jeho obvyklého pobytu. Súd však takéto protiprávne konanie matky aproboval. Otec maloletého v odvolaní poukazoval na neoprávnené premiestnenie maloletého D. z miesta jeho dovtedajšieho pobytu, keď v tomto smere zásadne nesúhlasí so zdôvodnením súdu, že matka, ktorej je maloletý zverený, má právo rozhodovať o bydlisku maloletého dieťaťa. Následne preto nie je správne ani konštatovanie, že prirodzene muselo dôjsť aj k zmene základnej školy, ktorú má maloletý navštevovať. Matka maloletého D. vytrhla z prostredia pre maloletého známeho a bezpečného. D. je dieťa, o ktorom matka tvrdí, že má zdravotné problémy, pre ktoré zle znáša akúkoľvek zmenu. Napriek tomu zásadným spôsobom zmenila bežný život presťahovaním sa do neznámeho prostredia, zmenila mu školu, vzala kamarátov, a to zo dňa na deň. V priamom rozpore s tvrdením matky, že dieťa zle znáša zmenu sú ňou tvrdené skutočnosti, že D. sa bez problémov začlenil do nového prostredia. V tomto prípade má otec za to, že malo byť vykonané znalecké dokazovanie

znalcom z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia detí, ako aj z odboru zdravotníctvo a farmácia z odvetvia psychiatria. Ďalším bodom odvolania je manipulácia maloletého D. a jeho týranie. Otec nikdy na maloletého nevyvíjal nátlak a nahrávky vyhotovuje z dôvodu monitorovania výbojov, o čom informoval aj ošetrojúcu lekárku maloletého. Maloletý vie, že otec ho nahráva z dôvodu jeho zdravotného stavu. Podľa odvolateľa maloletý pri zistení poranenia - modrina a prasklina kosti pravého ramena bol matkou na vypočutie pred políciou v súvislosti s podaným trestným oznámením zo dňa 26. 02. 2022 vopred a cielene pripravovaný, aby všade hovoril vymyslenú verziu z dôvodu toho, aby matka kryla svojho partnera, ktorý maloletého D. napadol. Verzia matky o tom, že údajne mal zranenie spôsobené pes otca, je čistým klamstvom. Matka prenáša svoj negatívny postoj voči osobe otca na maloletého D. a tohto manipuluje a núti robiť veci, ktoré narúšajú zdravý psychický stav maloletého. V tomto prípade je zrejmé, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav vecí a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri nesprávnom právnom posúdení poukazoval odvolateľ na ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Otec sa nestotožnil so záverom súdu, že o bydlisku maloletého rozhoduje matka z dôvodu, že jej dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti. Toto právo patrí zásadne obidvom rodičom, pričom rodičovské práva a povinnosti sú budované na zásade rovnoprávnosti otca aj matky pri ich výkone. V tomto prípade sa nejedná o bežnú záležitosť, preto o presťahovaní sa nemohla rozhodovať len matka, ktorej dieťa je zverené do osobnej starostlivosti. K prelomeniu zásady, že je rovnoprávne postavenie matky a otca pri výkone rodičovských práv a povinností, možno dôjsť len vo výnimočných prípadoch (jeden z rodičov nežije, nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, je pozbavený výkonu rodičovských práv a povinností). Výkon práv a povinností však voči maloletému D. nie je vo vzťahu k otcovi žiadnym spôsobom pozastavený alebo obmedzený. Súd prvej inštancie na základe vlastnej a podľa názoru otca absolútne nesprávnej úvahy nemôže len tak rozhodnúť, že výkon práv a povinností otca bude obmedzený len z toho dôvodu, že maloletý D. bol zverovaný do osobnej starostlivosti matky. Z uznesenia ÚS SR II. 40/2019 jednoznačne vyplýva, že konanie jedného z rodičov, ktorý bez súhlasu druhého rodiča zmení miesto pobytu maloletého dieťaťa, je konaním protiprávnym v tom zmysle, že porušuje výkon práv a povinností druhého rodiča a predovšetkým je konaním v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Napriek tomuto mal súd prvej inštancie za to, že právo zmeniť bydlisko dieťaťa bez vedomia a súhlasu druhého rodiča je v poriadku. Vzhľadom na svoje odôvodnenie odvolania požadoval otec maloletého dieťaťa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Podľa nej je odôvodnenie rozsudku v súlade s požiadavkami kladenými na rozhodnutia súdov v kontexte práva na spravodlivý proces. Rovnako zastávala názor, že konajúci súd je oprávnený viesť zúčastnené strany k tomu, aby rešpektovali záujem dieťaťa, aby komunikácia medzi rodičmi bola konštruktívna, aby si uvedomili, že dieťa nie je prostriedkom riešenia ich nevyrovnaných vzťahov, či už citových alebo finančných. Argumentácia otca, podľa ktorej odôvodnenie rozhodnutia je len v rozsahu troch strán, je absolútne irelevantná, nakoľko počet slov a rozsah strán nie sú kritériami kvalitatívnej akejkoľvek písomnosti. V tomto prípade rodinnú situáciu komplikuje svojím prístupom najmä otec, a to, keď dlhodobo zľahčuje zdravotný stav maloletého, pri uplatňovaní rodičovských práv volí spôsoby, ktoré sú na hrane racionality a záujmu maloletého a nie matka manipuluje maloletého, naopak, svojím konaním otec. Čo sa týka zmeny pobytu maloletého, opakovane to bol otec, keď zmaril majetkové vypořádanie po rozvoze manželstva a matka tak nemala možnosť zabezpečiť bývanie v blízkosti otca napriek tomu, že plánovala bývať v G.. Nakoniec z ekonomických dôvodov musela prijať rozhodnutie, že sa so synom odsťahovala do G.. Napriek skutočnosti, že súčasné bydlisko maloletého je od otca vzdialené, styk syna s otcom prebieha naďalej v zmysle právoplatného rozsudku zo dňa 31.03.2021. Matka nezamedzuje styku otca s maloletým, snaží sa mu vyjsť v ústrety. Má za to, že súčasné miesto pobytu poskytuje maloletému potrebné pokojné a stabilné zázemie, v ktorom prosperuje. Čo sa týka rozhodnutia súdu, tento len akceptoval názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Žiline a týmto rozhodnutím bol v konkrétnej veci súd prvej inštancie viazaný (že rodič je viazaný názorom druhého rodiča len pri vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny). Pokiaľ otec v odvolaní namieta nevykonanie navrhnutých dôkazov - znaleckého dokazovania, tu sa matka dieťaťa stotožnila s argumentáciou súdu, keď chráni záujmy maloletého, ktorý by bol opakovane vystavovaný neprimeranému zaťažovaniu, keď aj samotný maloletý pred kolíznym opatrovníkom uviedol, že už nevie, čo má povedať, že je z toho unavený. Má za to, že skutkový stav bol dostatočne zistený aj bez vykonania tohto navrhovaného dôkazu. Ak odvolateľ poukazoval na uznesenie Ústavného súdu SR č. 40/2019, nie je možné to aplikovať na daný prípad, nakoľko v tam posudzovanom prípade matka obmedzila výkon práv a povinností otca vo vzťahu k maloletému a v danom prípade išlo o dočasnú úpravu vzťahov v rodine. Matka maloletého poukázala na

znenie ustanovenie § 35 Zákona o rodine, kde je výslovne uvedené, že podstatnou vecou v súvislosti s výkonom rodičovských práv a povinností je aj vysťahovanie maloletého dieťaťa do cudziny. Pokiaľ teda by právna úprava vyžadovala, že zmena bydliska v rámci krajiny je podstatnou vecou, tiež by to bolo uvedené v demonštratívnom výpočte v § 35 Zákona o rodine. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

4. Vo vyjadrení otec maloletého dieťaťa uviedol, že s tvrdeniami matky sa nestotožňuje, tieto považuje za tendenčné a zavádzajúce. V celom rozsahu sa pridržiaval dôvodov uvedených v odvolaní a len navyše zdôraznil, že bez súhlasu a vedomia otca zmenila matka bydlisko maloletého D. 200 km od pôvodného obydlika do Obce G.. Pokiaľ matka poukazuje na ust. § 35 Zákona o rodine, sama uviedla, že sa jedná len o demonštratívny výpočet a možno tam subsumovať aj skutočnosti, ktoré v tomto zozname nie sú zahrnuté. Podľa otca premiestnenie dieťaťa a zmena jeho obvyklého pobytu je vecou podstatnou, o ktorej sú oprávnení rozhodovať vždy obaja rodičia a ak sa nedohodnú, v tomto prípade rozhodne súd. Opakovane zdôraznil, že povinnosťou obidvoch rodičov je konať tak, aby boli chránené najlepšie záujmy maloletého dieťaťa, a preto tvrdí, že matka zneužíva správy od odborných osôb predkladaných súdu a v rôznych situáciách podľa potreby rôzne tieto vykladá na dosiahnutie vlastného osobného cieľa. Ak je treba, dieťa je autista a musí mať len jedno bydlisko, u matky a nesmie cestovať. Ak je však potreba u matky riešiť si svoje osobné veci, tak tohto autistu bez problémov vytrhne z jeho prostredia, presunie ho, avšak autistom sa stáva opäť po tom, ako je premiestnený 200 km od svojho bydliska a už sa opäť s dieťaťom nemôže hýbať, presúvať ho a nemôže cestovať.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch ako vecne správny potvrdil (spolu s nadväzujúcim výrokom o trovách konania).

6. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu, odvolací súd zistil, že v tomto prípade súd prvej inštancie mal rozhodnúť o nahradení súhlasu otca ako zákonného zástupcu so zápisom maloletého D. do Základnej školy v O.. Tiež rozhodoval o návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu, doručené mu dňa 29.06.2022, ktorým otec žiadal zmeniť dovtedajšie rozhodnutie o výchove a maloletého zveriť do jeho osobnej starostlivosti s tým, že matke by bol upravený styk s maloleťm. Pri rozhodovaní vo veci súd vychádzal jednak z predchádzajúcich rozhodnutí súdov, ktorými už boli upravované práva a povinnosti rodičov k maloleťmu D., resp. z ďalších poznatkov, ktoré vyplynuli z listinných dôkazov. V minulosti Okresný súd Galanta rozsudkom sp. zn. 21P/167/2018 zo dňa 31.03.2021 schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloleť D. zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleť dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu dieťaťa sumou 300,- eur mesačne a upravený bol styk otca s maloleťm synom. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 19P/118/2022 zo dňa 04.07.2022 bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zamietnutý. Toto rozhodnutie bolo Krajským súdom v Trnave zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 21P/114/2022 zo dňa 31.01.2023 bol neodkladným opatrením udelený súhlas namiesto otca so zápisom maloletého dieťaťa do Základnej školy v O.. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 11.04.2023 uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil. Súd ďalej zistil, že matka sa po rozvode manželstva presťahovala do rodinného domu nachádzajúceho sa v obci G.. V súčasnej dobe tu býva s maloleťm a jej priateľom V. I.. Zo správy Základnej školy v O. zo dňa 10.01.2023 súd zistil, že maloleť navštevuje ich ZŠ od začiatku školského roka 2022/2023. Nastúpil ako žiak so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami na základe podkladov z CPPPaP v A., kde je evidovaný. Vypracovaný bol individuálny výchovno-vzdelávací program. Školu navštevuje prezenčne a jeho prospech je veľmi dobrý. Adaptoval sa rýchlo, bez väčších problémov. Počas vyučovania a pobytu v ŠKD sa správa slušne, nevyskytli sa žiadne nežiaduce prejavy strachu alebo úzkosti. K deťom je priateľský, bez väčších ťažkostí nadviazať kontakt s novými spolužiakmi. Na prostredie si rýchlo zvykol. Zapája sa do spoločenských aktivít s ostatnými deťmi, dokonca sám často kontaktuje spolužiakov a ich spoločnosť vyhľadáva. K dispozícii mal súd prvej inštancie aj znalecký posudok z odboru psychológie znalca K.. Z. Z. č. 24/2022, ktorý bol vypracovaný v súvislosti s podaným trestným oznámením otca, ktorý pre podozrenie spôsobenia fyzického utrpenia maloleťmu a týrania sa obrátil na políciu. Dôvodom malo byť to, že matka maloletého ho má dávať kľučkať do kúta alebo medzi dvere a jej partner, žijúci s ňou a s maloleťm v spoločnej domácnosti, ho mal fyzicky napadnúť, a to tak, že ho udrhel do oblasti pravého ramena, čím mu spôsobil hematóm a

bolestivosť. Z posudku vyplynulo, že maloletý sklony ku konfabulácii nemá, avšak maloletý chce vyhovieť požiadavkám obidvoch rodičov, ktorí sú vo vzájomnom spore a nechce ich sklamať. Z tohto dôvodu môže prispôsobovať svoju výpoveď. Pri rozhovore maloletý verbalizoval, že s ocinom, ako aj s maminou a s V. vychádza dobre, V. ho nikdy nezbil, u obidvoch rodičov sa mu býva dobre. Zhodil ho pes, československý ovčiak, ktorého má s ocinom. To, že vznik zranenia otcovi opísal inak, vyplynulo z toho, že on to tak chcel počuť, otec si nahráva, čo hovorí a chcel, aby to tak povedal. Klamal, lebo otec to tak chcel a viac sa o tom nechcel baviť (pôvodne uviedol, že modrinu a zranenie mu spôsobil matkin partner V., ktorý ho udrel do ramena). Z odborného vyjadrenia O.. S.. S. Z., K., Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz v Martine vyplynulo, že uvedené násilie maloletého mohlo veľmi dobre vzniknúť následkom pádu na vystretú pravú hornú končatinu s prenesením kompresívneho násillia na oblasť horného konca pravej ramennej kosti za vzniku jednoduchej neúplnej zlomeniny. Vznik predmetnej zlomeniny mechanizmom priameho úderu na oblasť ramena alebo lakťa je vysoko nepravdepodobný. Poranenia, ktoré by boli podozrivé, alebo by svedčili pre fyzické týranie maloletého, neboli preukázané. Súd prvej inštancie po zisteníach, ktoré podrobne opísal vo svojom rozhodnutí, dospel k záveru, že na zmenu výchovného prostredia nie je dôvod, nakoľko k zásadnej zmene pomerov na strane rodiča alebo dieťaťa nedošlo. Dôvody, pre ktoré otec žiadal zmenu výchovného prostredia, a to týranie maloletého a jeho bitie zo strany priateľa matky V. I., resp. neprimerané trestanie zo strany matky, sa nepreukázali. Pri posudzovaní zmeny bydliska súd uviedol, že už v čase schvaľovania rodičovskej dohody matka prechodne bývala v obci G., o čom mal otec maloletého vedomosť. Zo správy opatrovníka, resp. školy, nevyplývalo, že by bol maloletý nespokojný, nešťastný v starostlivosti matky, alebo že by s ňou nechcel bývať. Súd mal tiež ustálené, že bolo v kompetenciách matky rozhodnúť o bydlisku maloletého, čo následne viedlo aj k zmene školy. V tomto prípade Základná škola v O. spĺňa všetky predpoklady pre výučbu, vzdelávanie a psychický rozvoj maloletého D., keď vie zabezpečiť aj špeciálny prístup vo výuke.

7. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

8. Je zrejmé, že v tomto prípade primárne otec maloletého dieťaťa poukazoval na skutočnosť, keď došlo k presťahovaniu matky s maloletým dieťaťom do bydliska v obci G.. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR zdôrazňujúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto prípade v rozpore so závermi tohto uznesenia. Je potrebné uviesť, že každý prípad je potrebné posudzovať jednotlivo, s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého súd potom ustáli skutkový stav a vykoná právne posúdenie veci. Následne vo veci aplikuje príslušné zákonné ustanovenie. Je zrejmé aj z predchádzajúcich rozhodnutí, že v tomto konkrétnom prípade, či už súd prvej inštancie alebo súd odvolací, ktorí posudzovali oprávnenosť zmeny bydliska u maloletého D., dospeli k záveru, že tento nie je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa a matka maloletého bez toho, aby zasiahla do oprávnených záujmov a práv otca dieťaťa, takúto zmenu vykonala aj bez jeho súhlasu. Touto zmenou bydliska nedošlo k odlúčeniu maloletého od otca, nakoľko naďalej v dohodnutom rozsahu dochádza ku styku, ktorému matka nijako nebráni. Otec v konaní netvrdil ani nepreukazoval, že by mal problém styk realizovať (k dispozícii má osobné motorové vozidlo, dieťa je vo veku, kedy je schopné prevozu z G. do Z. a späť). Súd tiež správne poukázal na skutočnosť, že v čase schvaľovania rodičovskej dohody matka maloletého už bývala v obci G. a pokiaľ dieťa bolo zverené do jej výchovy a opatery tak, ako na to poukázal aj súd prvej inštancie, ďalším logickým krokom bolo, že dieťa bude navštevovať základnú školu v mieste bydliska. Táto je vhodná pre výuku maloletého D. aj s prihliadnutím na jeho zdravotné problémy a zmena prostredia sa u maloletého nijako neprejavila na jeho študijných výsledkoch, resp. zhoršení jeho zdravotného stavu. Pokiaľ teda doteraz súdy vyhodnotili, že zmena bydliska nezhoršila zdravotný stav a ďalšie vzdelávanie a rozvoj maloletého, je potom správne aj rozhodnutie, že pre dieťa je vhodné navštevovať Základnú školu v O., a preto dôvodne súd udelil súhlas namiesto otca ako zákonného zástupcu k zápisu maloletého do tejto základnej školy. Čo sa týka zmeny úpravy rodičovských práv a povinností, keď otec dieťaťa navrhol, aby bol maloletý D. zverený do jeho výchovy a opatery, aj v tomto prípade súd prvej inštancie nezistil dôvody, pre ktoré by takáto zmena bola prospešná dieťaťu. Matka v celom rozsahu zabezpečuje starostlivosť o maloletého vo vzťahu k zabezpečeniu

zdravotnej starostlivosti, vykonáva návštevy u lekára, riadnym spôsobom zabezpečuje, aby dieťa mohlo navštevovať vzdelávací proces v škole. Taktiež prebieha stretávanie sa otca s maloletým v zmysle rodičmi odsúhlasenej dohody, ktorá bola posúdená a schválená ako prospešná pre dieťa zo strany súdu. Skutočnosti, ktoré uvádzal otec dieťaťa, že dochádza k fyzickému napádaniu a k týraniu zo strany matky alebo jej partnera, preukázané neboli. V tejto súvislosti aj odvolací súd považuje za dostatočné vykonanie jednotlivých dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii bez toho, aby bolo opakovane nariadené znalecké dokazovanie, ktorému by sa mal podrobiť maloletý, prípadne rodičia. Skutkový stav, ktorý zistil súd prvej inštancie, bol postačujúci pre prijatie záverov súdu bez toho, aby bolo potrebné vykonať ďalšie znalecké dokazovanie.

9. Pretože v odvolaní otec maloletého dieťaťa neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiadny z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).